

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711010092
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6711010092.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaného F. V., stíhaného pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 4 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 8. apríla 2022 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/18/2011 zo dňa 16.12.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/18/2011 zo dňa 16.12.2019 vo výroku o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu a ochrannom opatrení.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného F. V., nar. XX.XX.XXXX vo I., trvale bytom A., G. A. č. XXX/X,
o d s u d z u j e

podľa § 213 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák., súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák., súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

Ostatné výroky v napadnutom rozsudku zostávajú nezmenené.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/18/2011 zo dňa 16.12.2019 bol obžalovaný F. V. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 4 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

ako konateľ spoločnosti VIKTOR Parts, s.r.o., Devičie č. 53, IČO: 36 747 238, ktorá mala ako leasingový nájomca užívať na základe leasingových zmlúv č. 301631/001 až 043 uzavretých v období od 05.11.2007 do 04.09.2008 s leasingovým prenajímateľom ISTROLEASING, s.r.o., Medená č. 22, Bratislava, IČO: 35 862 505 a jeho právnym nástupcom BAWAG Leasing & Fleet s.r.o., Trnavská cesta č. 50, Bratislava, IČO: 35 862 505 nižšie uvedené predmety leasingu:

nakladač Golem G03, v. č. VLG7244EF dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/001 zo dňa 05.11.2007,
teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, v. č. VL2707 dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/002 zo dňa 05.11.2007,
snežnú frézu, v. č. VLSF2707 dodanú na základe leasingovej zmluvy č. 301631/003 zo dňa 05.11.2007,
nakladač Golem G03, v. č. VLG691RE dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/004 zo dňa 20.11.2007,
teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, v. č. VLTP231007 06 dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/005 zo dňa 20.11.2007,
snežnú frézu, v. č. VLSF2310 07 dodanú na základe leasingovej zmluvy č. 301631/006 zo dňa 20.11.2007,
nakladač Golem G03, bez výrobného čísla dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/007 zo dňa 12.12.2007,
teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, bez výrobného čísla dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/008 zo dňa 12.12.2007,
mixovaciú lopatu na betón, bez výrobného čísla dodanú na základe leasingovej zmluvy č. 301631/009 zo dňa 12.12.2007,
kombinovanú lopatu drott, v. č. VLKL00107 dodanú na základe leasingovej zmluvy č. 301631/010 zo dňa 12.12.2007,
nakladač Golem G03, v. č. VLG0806FG dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/011 zo dňa 17.01.2008,
teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, v. č. VLTP281207 dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/012 zo dňa 17.01.2008,
mixovaciú lopatu na betón, v. č. VLML281207 dodanú na základe leasingovej zmluvy č. 301631/013 zo dňa 17.01.2008,
kombinovanú lopatu drott, v. č. VLKL281207 dodanú na základe leasingovej zmluvy č. 301631/014 zo dňa 17.01.2008,
teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, v. č. VLML280108 dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/015 zo dňa 01.02.2008,
mixovaciú lopatu na betón, v. č. VLML010208 dodanú na základe leasingovej zmluvy č. 301631/016 zo dňa 01.02.2008,
nakladač Golem G03, v. č. VLG481C8P dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/017 zo dňa 01.04.2008,
kombinovanú lopatu drott, v. č. KLD41R08P dodanú na základe leasingovej zmluvy č. 301631/018 zo dňa 18.04.2008,
mixovaciú lopatu na betón, v. č. ML42F08P dodanú na základe leasingovej zmluvy č. 301631/019 zo dňa 18.04.2008,
čelný kolesový nakladač Golem G03, v. č. VLG103E08P dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/020 zo dňa 18.04.2008,
čelný kolesový nakladač Golem G03, v. č. VLG104E08P dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/021 zo dňa 18.04.2008,
kombinovanú lopatu drott, v. č. KLD42R08P a mixovaciú lopatu na betón, v. č. ML43F08P dodané na základe leasingovej zmluvy č. 301631/022 zo dňa 18.04.2008,
kombinovanú lopatu drott, v. č. KLD43R08P a vidly s pridržiavačom, v. č. VPD11H08P dodané na základe leasingovej zmluvy č. 301631/023 zo dňa 18.04.2008,
2 ks paletizačných vidiel, v. č. PU31C08P a PU32C08P a veľkoobjemovú lopatu, v. č. VOL9X08P dodané na základe leasingovej zmluvy č. 301631/024 zo dňa 18.04.2008,
čelný kolesový nakladač Golem G03, v. č. VLG92Q08P dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/025 zo dňa 04.06.2008,
teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, v. č. TP21M08P dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/026 zo dňa 04.06.2008,
mixovaciú lopatu na betón, v.č. ML47F08P dodanú na základe leasingovej zmluvy č. 301631/027 zo dňa 04.06.2008,
paletizačné vidly, v. č. PV42E08P, kombinovanú lopatu drott, v. č. KLD12F08P, veľkoobjemovú lopatu, v. č. VOL14C08P a vidly s pridržiavačom, v. č. VPD31G08P dodané na základe leasingovej zmluvy č. 301631/028 zo dňa 04.06.2008,
mixovaciú lopatu na betón, v.č. MLG512F8 dodanú na základe leasingovej zmluvy č. 301631/029 zo dňa 20.06.2008,

mixovaciú lopatu na betón, v. č. MLG4R078 dodanú na základe leasingovej zmluvy č. 301631/030 zo dňa 20.06.2008,
teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, v. č. PP470P08 dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/031 zo dňa 20.06.2008,
čelný kolesový nakladač Golem G03, v. č. VLG08F4R dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/032 zo dňa 04.07.2008,
teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, v. č. PP474P08 dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/033 zo dňa 04.07.2008,
mixovaciú lopatu na betón, v. č. MLG743F8 dodanú na základe leasingovej zmluvy č. 301631/034 zo dňa 04.07.2008,
kombinovanú lopatu drott, v. č. KLD87Q08 dodanú na základe leasingovej zmluvy č. 301631/035 zo dňa 04.07.2008,
čelný kolesový nakladač Golem G03, v. č. VLG08K2F dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/036 zo dňa 04.07.2008,
teleskopický presuvný podkop ovládaný z kabíny, v. č. PP477P08 dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/037 zo dňa 04.07.2008,
teleskopický presuvný podkop neuman ovládaný z kabíny, v. č. PP482P08N dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/038 zo dňa 04.07.2008,
čelný kolesový nakladač Golem G03, v. č. VLG61Q08 dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/039 zo dňa 08.08.2008,
mixovaciú lopatu na betón, v. č. MLG6P08 dodanú na základe leasingovej zmluvy č. 301631/040 zo dňa 08.08.2008,
teleskopický presuvný podkop s prídavnou hydraulickou vetvou a diaľkovým ovládaním, v. č. TPP007P08 dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/041 zo dňa 08.08.2008,
kombinovanú lopatu drott, v. č. KLD91C08 dodanú na základe leasingovej zmluvy č. 301631/042 zo dňa 08.08.2008,
čelný kolesový nakladač Golem G03, v. č. VLG68Q08 dodaný na základe leasingovej zmluvy č. 301631/043 zo dňa 04.09.2008,

v rozpore s Obchodnými podmienkami pre finančný leasing, ktoré boli nedeliteľnou súčasťou leasingových zmlúv č. 301631/001 až 043

jednak dohodnuté leasingové splátky od konca roku 2008 neuhrádzal (čl. 4 bod. 6./ Obchodných podmienok pre finančný leasing),

a navyiac uvedené predmety leasingu postupne v dobe od 07.11.2007 do 18.09.2008 na základe Rámцovej zmluvy o uložení vecí podľa § 516 a nasl. Obchodného zákonníka zo dňa 07.11.2007 zveril bez súhlasu leasingového prenajímateľa neznámej fyzickej osobe vystupujúcej pod menom D.. D. A. (čl. 7 bod č. 4./ Obchodných podmienok pre finančný leasing), takže ich dňa 02.03.2009, kedy v Obci L. č. XX, okres A. osobne prevzal od zástupcov leasingového prenajímateľa, D.. T. B. a D.. V. Tomeka, písomné odstúpenie od uvedených leasingových zmlúv zo dňa 01.03.2009, už nemal vo svojej dispozícii, čo následne potvrdil leasingovému prenajímateľovi aj prostredníctvom svojho právneho zástupcu formou listu z 26.03.2009, v ktorom uviedol, že požadované predmety leasingu z uvedeného dôvodu nemôže vrátiť a doposiaľ ich ani nevrátil,

čím v dôsledku takéhoto nakladania s predmetmi leasingu ako s vlastnými a v rozpore s účelom ich zverenia, spôsobil spoločnosti BAWAG Leasing & Fleet s.r.o., Trnavská cesta č. 50, Bratislava, IČO: 35 862 505 škodu vo výške 16.987.313,59 Sk, po prepočte konverzným kurzom 563.875,51 €.

Za to okresný súd obžalovanému F. Viktorovi podľa § 213 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., Čl. 6 ods. 1 Medzinárodného dohovoru o ochrane základných práv a slobôd uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na dobu 1 roka.

V neposlednom rade podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného spoločnosť BAWAG Leasing & Fleet s.r.o., Trnavská cesta č. 50, Bratislava, IČO: 35 862 505, s ich nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný F. V., ktoré prostredníctvom svojej obhajkyne aj písomne odôvodnil na 31 stranách. Z dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že podľa obhajoby skutok popísaný vo výroku napadnutého rozsudku nie je trestným činom. V časti odvolania II. obhajoba konštatovala, že predmety leasingu boli osobe D. A. odovzdané na základe zmluvy o uložení vecí, ktorý bol oboznámený o tom, že predmety sú vo vlastníctve leasingovej spoločnosti a bola mu zakázaná akákoľvek činnosť súvisiaca s užívaním predmetov. Obchodné podmienky predmetných leasingových zmlúv nezakazovali spoločnosti Viktor Parts s.r.o. nakladať s predmetmi leasingu spôsobom a na účel predmetnej rámcovej zmluvy.

Ďalej obhajoba namietala, že postup a nové rozhodnutie prvostupňového súdu po vrátení vecí trpí závažnou procesnou vadou. Súd porušil práva obžalovaného tým, že obžalovaného neoboznámil s povahou a dôvodmi zmenenej obžaloby, ako aj so skutkom, ktorý sa po zmene kladie obžalovanému za vinu. Takýto postup súdu bol nielen v rozpore s Trestným poriadkom, ale aj so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu. Obžalovaný naďalej nerozumie tomu, čo sa mu kladie za vinu.

V tomto smere podľa obhajoby skutková veta výrokovej časti napadnutého rozsudku nie je totožná so skutkovou vetou výrokovej časti podanej obžaloby. Pri porovnaní oboch skutkových viet je evidentné, že ide o dve odlišné konania, ktoré obhajoba opísala (str. 4 odvolania obžalovaného).

Ďalej obhajoba v časti II. na str. 5 - 8 odvolania namietala porušenie zásad kontradiktórnosti konania, porušenie zásady dokazovania v súvislosti s tým, že prvostupňový súd neumožnil viesť obžalovanému dokazovanie ku zmenenej skutkovej vete, čím došlo k porušeniu práva obžalovaného navrhovať dôkazy vo svoj prospech a zásady kontradiktórnosti trestného konania, čím bol nespoľahlivo a nedostatočne zistený skutkový stav bez dôvodných pochybností. Podľa obhajoby nebola naplnená objektívna stránka trestného činu sprenevery, obžalovaný v žiadnom bode neporušil zákaz vyjadrený negatívnym opatrením leasingového nájomcu vymedzeným v čl. 7 bod 4 obchodných podmienok. V tejto súvislosti obžalovanému nebol preukázaný úmysel, obžalovaný tým, že zveril predmety leasingu D.. D. A. nekonal v rozpore s účelom zverenia. Predmety leasingu boli odovzdané D. A. za účelom vybudovania distribučnej siete spoločnosti, ktorá bola aj požičovňou. Distribučná sieť mala okrem iného zabezpečiť blízkosť strojov určených na používanie ich zákazníkmi, a to formou ich vystavenia v distribučnom mieste. V tomto smere bol nesprávne ustálený čas páchania skutku, nesprávne stanovená výška škody, dátum 02.03.2009 obhajoba považuje za absolútne bezvýznamný dátum k čiastkovým útokom, ktorými mala byť sprenevera spáchaná. Pokiaľ ide o škodu, tá bola vyčíslená vo výške 563.875,51 Eur, ktorá nezodpovedá spôsobu spáchania skutku vyjadrenom v skutkovej vete napadnutého rozsudku a je vyjadrená a vyčíslená k rovnakému dátumu, teda 13.03.2009 u všetkých čiastkových útokoch. V tomto smere obhajoba poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 8Tdo/560/2006 z 31.05.2006, ktoré rieši okamžik vzniku trestnej zodpovednosti za škodu vzniknutú neoprávneným nakladaním s cudzou vecou. Preto skutočnosť, že leasingový nájomca nemal predmety leasingu dňa 02.03.2009, nie je trestným činom.

Súčasne obhajoba namietala nezákonný postup súdu pri hodnotení dôkazov s fatálnym zlyhaním súdu. Zdôvodnenie viny obžalovaného súdom nekorešponduje s výrokovou časťou napadnutého odsudzujúceho rozsudku, v zmysle ktorej sa obžalovanému nekladie za vinu, že si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a túto na požiadanie nevrátil a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu. V zmysle skutkovej vety výrokovej časti napadnutého rozsudku sa mal obžalovaný sprenevery dopustiť tým, že predmety leasingu odovzdal tretej osobe v rozpore s účelom zverenia. Obhajoba tiež napádala odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom súd hodnotil vzťahy medzi obžalovaným a osobou D. A., pričom v tomto smere obhajoby poukázala na to, že obžalovaný sa v tomto duchu vyjadroval o svedkovi P. X. a nie o D.. D. A.. V rozpore so zásadou hodnotenia dôkazov v ich celosti vytrhol z kontextu súd aj výpovede svedka F. X. A. učinenej dňa 12.11.2009 ešte pred vznesením obvinenia obžalovanému. Rovnako obhajoba poukázala na vyhodnotenie dôkazu - plnomocenstva udeleného spoločnosťou V. X. s.r.o. ako príkazca Ing. D. A. ako príkazníkovi, z ktorého vyplynulo okrem iného aj to, že príkazník Ing. D. A. vybuduje distribučnú sieť pozostávajúcu z 10 až 15 distribučných

miest - bodov po celom území SR, a to podľa výberu príkazníka nie príkazcu, ako to súd nesprávne uvádzal v odôvodnení napadnutého rozsudku v odseku 3 na strane 31.

V neposlednej rade obhajoba poukazuje aj na neprimeranosť lehoty, v ktorej malo byť ukončené trestné konanie. To začalo na základe vznesenia obvinenia zo dňa 30.06.2010 pred 10. rokmi, obžaloba bola podaná 17.02.2011, prvé verejné zasadnutie, na ktorom bola predbežne prejednaná obžaloba sa skončilo 18.06.2014, t. j. takmer po 3 a pol roku od podania obžaloby. Všetko bez zavinenia obžalovaného. Teda dĺžka vedenia trestného konania voči obžalovanému presiahla dobu nad 6 rokov.

V tretej časti odvolania obhajoba poukazuje na postup prvostupňového súdu pred prvým odsudzujúcim rozsudkom, kedy umožnil obžalobe zmeniť skutkovú vetu a neumožnil obžalovanému realizáciu obhajoby k takto zmenenej skutkovej vete, pričom podľa názoru odvolacieho súdu bolo porušené právo obžalovaného na obhajobu tým, že mu neumožnil v primeranej lehote sa pripraviť na obhajobu vo vzťahu k zmenenej skutkovej vete.

V tomto smere obhajoba citovala zo zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu jeho závery. Z uvedeného dôvodu namietala, že postup, následne aj nové rozhodnutie prvostupňového súdu po vrátení veci trpí závažnou procesnou vadou, keď sa súd neriadil procesnými ustanoveniami Trestného poriadku s poukazom na § 34, § 121, § 122. Súd viedol hlavné pojednávanie po zmene skutkovej vety, čím porušil právo obžalovaného tým, že ho neoboznámil s povahou a dôvodmi zmenenej obžaloby, ako aj so skutkom, ktorý sa mu po zmene skutkovej vety kladie za vinu. V tejto súvislosti obhajoba citovala obsah ustanovenia § 122 Tr. por. V tomto smere obhajoba citovala, čo mal súd prvého stupňa po vrátení veci v zmysle zásad a ustanovení Trestného poriadku vykonať a čo súd prvého stupňa po zrušujúcom uznesení krajského súdu na hlavnom pojednávaní dňa 11.12.2019 vykonal. V tejto súvislosti obhajoba konštatovala, že na tomto pojednávaní súd prvého stupňa v rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu nevypočul obžalovaného k zmenenej skutkovej vete. Tak isto nevypočul D. P. X. a svedkyňu P. V., ako aj svedka P. B., pričom odôvodnila, prečo tieto návrhy na vypočutie svedkov urobila. V podstate obhajoba dospela k záveru, že skutková veta výrokovej časti napadnutého rozsudku nie je totožná so skutkovou vetou výrokovej časti napadnutej obžaloby, čím podľa jej názoru nebola zachovaná identita skutku. Túto skutočnosť opakovane obhajoba tvrdila. Opakovane tak isto konštatovala, že skutok vymedzený v obžalobe, pre ktorý bol obvinený postavený pred súd, tento nevykazuje znaky trestného činu sprenevery. V tejto súvislosti poukázala na predčasné ukončenie leasingového vzťahu, na odstúpenie od uvedených leasingových zmlúv, ktoré bolo obžalovanému doručené dňa 02.03.2009, na základe ktorého malo dôjsť k predčasnému ukončeniu leasingového vzťahu, bolo samotnou leasingovou spoločnosťou uznané za neplatné, v dôsledku čoho povinnosť vrátiť zverené predmety leasingu leasingovej spoločnosti na základe predčasného ukončenia leasingových zmlúv leasingovému nájomcovi nevznikla. Preto je zrejmé, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný postavený pred súd, nie je trestným činom. Pokiaľ ide o neskoršie neuhradenie leasingových splátok, toto bolo zapríčinené druhotnou platobnou neschopnosťou leasingového nájomcu. V tejto súvislosti obhajoba ozrejmla celú túto situáciu ohľadne zmeny skutkovej vety a naplnenia znakov trestného činu sprenevery (str. 14 - 16 odvolania obžalovaného).

Obžalovaný v súvislosti s ponechaním predmetov leasingu D. A. s vedomím, že tento mu predmety nikdy nevráti ?????? Ohľadne opraveného skutku je pre trestno-právnu zodpovednosť obžalovaného podstatné, že obžalovaný po tom, čo prevzal odstúpenie od leasingových zmlúv síce nemal predmety leasingu vo svojej dispozícii, toto však nastalo v dôsledku konania, ktoré nebolo v rozpore s účelom zverenia a obchodnými podmienkami pre finančný leasing. Obžalovaný tým, že zveril predmet leasingu Ing. D. A., nekonal v rozpore s účelom zverenia. Predmety leasingu boli odovzdané D. A. za účelom vybudovania distribučnej siete spoločnosti, ktorá bola aj požičovňou. Distribučná sieť mala okrem iného zabezpečiť blízkosť strojov určených na požičovanie ich zákazníkom, a to formou ich vystavenia na distribučnom mieste. V tejto súvislosti ďalej obhajoba ozrejmjuje okolnosti vytvorenia distribučnej siete v Slovenskej republika na str. 19 - 22 prvý odsek odvolania obžalovaného.

V časti IV. obhajoba opakovane namietala primeranosť lehoty, v ktorej malo byť ukončené trestné konanie s ozrejmením celého priebehu trestného konania (str. 22 - 23). V tejto súvislosti obhajoba tiež poukázala na pomery páchatel'a a relevantnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva.

V časti V. odvolania obžalovaného obhajoba poukázala na to, že obrana obžalovaného nebola úplne a bezpečne nejakým spôsobom vyvrátená v tom, že nenakladal s predmetmi leasingu v rozpore s účelom, za ktorým mu boli tieto predmety zverené. V tomto prípade teda obhajoba odkazuje na uplatnenie zásady „in dubio pro reo“ v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Súčasne obhajoba poukázala na osobu obžalovaného, ktorý v minulosti viedol riadny život, nebol súdne trestaný, ani priestupkovo prejednaný. Je otcom 3 detí, z ktorých najstarší 18-ročný syn má ťažké zdravotné postihnutie s mierou postihnutia 75%, ktorého zdravotným postihnutím je v kvalite života diskvalifikovaná celá rodina obžalovaného. Dve maloleté deti sú žiakmi základnej škody, z ktorých 12-ročný syn má zdravotné problémy spočívajúce v zlyhaní obranného systému, rozkladu vnútorného prostredia, ktorého stav je súdu známy z podania obžalovaného, ktorým žiadal odročenie jedného z ostatných hlavných pojednávaní. Tak isto ozrejmila finančnú situáciu obžalovaného a jeho rodiny.

V časti odvolania obžalovaného VI. obhajoba opakovane poukazuje na vymedzenie skutkovej vety v napadnutom rozsudku a podanej obžalobe.

V závere odvolania časť VII. sa obhajoba domáhala, aby napadnutý rozsudok prvostupňového súdu bol zrušený a obžalovaný bol spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený, pretože skutok nie je trestným činom, alternatívne aby bolo trestné stíhanie voči obžalovanému zastavené. V závere odvolania tak isto obhajoba poukázala na obchodno-právnu rovinu sporu s absenciou trestno-právnej zodpovednosti, čoho dôkazom je aj civilné konanie vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 14Cb/42/2009, ktoré je k dnešnému dňu právoplatne skončené.

K odvolaniu obžalovaného doručil súdu svoje vyjadrenie aj prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica. Z písomného vyjadrenia v podstate vyplynulo, že z podaného odvolania obžalovaného ho osobitne zaujali námietky vo vzťahu k porušeniu obžalovacej zásady, nedodržanie identity skutku, nezákonnosti úpravy skutkovej vety, s ktorými sa nielen z hľadiska právnej teórie ale ani súdnej praxe nestotožňuje. V tejto súvislosti prokurátor poukázal na § 2 ods. 15 Tr. por., ktorý upravuje obžalovaciu zásadu v Trestnom poriadku, z ktorého vyplýva, že podať obžalobu môže iba prokurátor, ako aj to, že súd môže rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, je teda viazaný skutkom - presnejšie totožnosťou skutku.

Podľa prokurátora skutok je za súčasnej právnej úpravy pojmom tak trestného práva hmotného, ako aj procesného. Z hľadiska práva hmotného skutok predstavuje súhrn skutočností, ktoré naplňajú znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu a podmieňujú tým trestnú zodpovednosť páchatel'a činu - ide teda o trestný čin. Z hľadiska práva procesného skutok vyjadruje udalosť vo vonkajšom svete vyvolanom človekom.

V zmysle § 278 ods. 1 Tr. por. môže súd nepochybne konať a rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. Neznamená to však, že medzi skutkovou vetou podanej obžaloby a skutkovým výrokom rozsudku súdu musí byť vždy úplná zhoda.

Totožnosť skutku je totiž podľa právnej teórie aj súdnej praxe zachovaná vtedy, keď je zachovaná jeho podstata. Podstata každého skutku spočíva jednak v konaní páchatel'a a tiež v následku, ktorý bol takýmto konaním spôsobený, ktorý je zároveň relevantný z hľadiska trestného práva. Totožnosť skutku tak bude zachovaná, ak bude zachovaná totožnosť konania alebo následku. Pritom však ani samotné konanie obžalovaného, ani následok, ktorý bol jeho konaním spôsobený, nemusia byť úplne zhodné. Postačuje teda čiastočná zhoda skutku v rozhodnutí súdu v porovnaní so skutkovou vetou obžaloby. Podstata skutku preto nebude porušená, ak sa zmenia okolnosti týkajúce sa miesta alebo času alebo spôsobu vykonania činu, výšky spôsobenej škody alebo rozsahu spôsobeného následku, pohnútky činu alebo formy zavinenia.

V zmysle obžalovacej zásady súd musí skutok uvedený v obžalobe prejednať vždy v celom rozsahu. Zároveň platí, že súd musí do svojho rozhodnutia premietnuť výsledky hlavného pojednávania, ktoré prípadné údaje popísané v skutkovej vete obžaloby modifikujú, vždy však tak, aby nebola porušená totožnosť skutku.

Keďže vzhľadom na výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní už popis skutkovej vety nezodpovedal zisteniam vyplývajúcim z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, prokurátor

navrhol súdu v jeho záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 23.11.2017 modifikovať skutok pri zachovaní jeho totožnosti tak, ako to vyhodnotil postupujúc podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov upravenej v § 2 ods. 12 Tr. por.

Súd samozrejme nebol viazaný návrhom prokurátora zmeny skutkovej vety, ani právnym posúdením skutku tak, ako to uviedol vo svojej záverečnej reči prokurátor, pričom podľa názoru obžaloby postupoval súd správne a v súlade so zákonom, keď zmene skutkovej vety za dodržania totožnosti skutku pristúpil a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil (str. 29 a nasl. napadnutého rozsudku). V prípade, ak by súd nemohol takto zohľadniť dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní pri posudzovaní prípadu a aj ich premietnuť do vlastnej formulácie znenia skutku, celé dokazovanie na hlavnom pojednávaní by strácalo vlastný zmysel. Navyše následok trestného činu spočívajúci v tom, že vlastník predmetov leasingu, spoločnosť BAWAG Leasing & Fleet s.r.o., Trnavská cesta č. 50, Bratislava o predmety leasingu zhodne popísané v skutkovej vete obžaloby aj prvostupňového rozsudku v dôsledku zavineného konania obžalovaného prišiel, je úplne totožný. Inak povedané, poškodený predmety leasingu, ktoré kúpil a následne na základe predmetných leasingových zmlúv odovzdal do užívania leasingového nájomcu (spoločnosti VIKTOR Parts, s.r.o., Devičie č. 53) už v dôsledku zavineného konania obžalovaného nemá, čím mu vznikla materiálna škoda finančne vyjadrená sumou 16.987.313,59 Sk, po prepočte konverzným kurzom 563.875,51 Eur.

Pokiaľ ide o vyčíslenie škody, vyššie uvedená suma zodpovedá vykonanému dokazovaniu a pre obžalovaného je najpriaznivejšia, keďže presné dátumy, kedy mali byť jednotlivé predmety leasingu odovzdané osobe vystupujúcej pod menom Ing. D. A., nebolo možné verifikovať a v odovzdávacích a preberacích protokoloch boli identifikované evidentné chyby, vyčíslenie škody ku dňu 02.03.2009 (za okolností popísaných v skutkovej vete napadnutého rozsudku) je plne na mieste, rovnako ako spôsob jej vypočítania (znaleckým skúmaním znalcov z dvoch rôznych odborov - z odboru strojárstva, odvetvia odhadu strojných zariadení a z odboru ekonomiky a manažmentu, odvetvia účtovníctva, daňovníctva a financií) zohľadňujúceho nielen samotnú hodnotu spreneverených vecí v čase skutku, ale aj osobný charakter leasingovej zmluvy (teda aj uhradené leasingové splátky). Keby sa škoda určovala k jednotlivým okamihom, ku ktorým mal byť skutok (čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu) spáchaný, ako to namietala obhajoba, spôsobená škoda by bola vyššia, keďže by šlo o obdobie časovo predchádzajúce dňu 02.03.2009, kedy boli stroje novšie a úhrn zaplatených leasingových splátok nižší. V pochybnostiach o tejto otázke tak súd správne v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného stanovil na základe vykonaných dôkazov moment, ku ktorému bola ustálená výška škody spôsobenej trestným činom.

V konečnom dôsledku prokurátor poukázal aj na skutočnosť, že medzi dotknutými obchodnými spoločnosťami a leasingovou spoločnosťou boli v priebehu trestného konania vedené civilné spory, výsledok ktorých bolo nevyhnutné zohľadniť v konečnom rozhodnutí, keďže do ich právoplatného rozhodnutia boli zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdu sporné otázky posudzované samostatne v súlade s § 7 ods. 1 Tr. por. Z uvedeného dôvodu podľa prokurátora nebolo porušené ani právo na obhajobu, keďže obžalovaný aj so svojou zvolenou obhajkyňou sa riadne zúčastňovali dokazovania počas celého hlavného pojednávania a tiež evidovali zmenenú dôkaznú situáciu, o čom svedčili aj ich záverečné reči, len dôsledky vyplývajúce zo zmenenej dôkaznej situácie si strana obhajoby vyložila inak ako strana obžaloby. Vzhľadom na vyššie uvedené obžaloba vzhľadla odvolanie obžalovaného v tomto smere za nedôvodné.

K vyjadreniu prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 14.08.2020 obžalovaný doručil súdu svoje vyjadrenie. Z vyjadrenia obhajoby k porušeniu obžalovacej zásady, nedodržanie identity skutku, nezákonnosti úpravy skutkovej vety obhajoba uviedla, že je pravdou, že súdna prax pripúšťa odchýlky od skutkového stavu uvedeného v obžalobe, či už tak, že sa k nemu pripoja nové skutočnosti v obžalobe neuvedené, alebo sa vynechajú niektoré skutočnosti v obžalobe uvedené, ak sa ukázali nesprávnymi alebo že sa skutočnosti určitým spôsobom len modifikujú, pokiaľ sa tým nemení priamo podstata skutku.

Obhajoba poukazuje na to, že v konaní namietala porušenie práva na obhajobu práve z dôvodu, že zmenou skutkovej vety sa priamo zmenila podstata skutku, zdôraznil, že skutok tak, ako bol vyjadrený v podanej obžalobe, sa stal, nejde preto v tomto prípade o situáciu, že vykonaným dokazovaním by sa preukázalo, že sa skutok nestal tak, ako je vyjadrený v podanej obžalobe a vzniká tak potreba

skutkovú vetu upraviť v závislosti od výsledkov vykonaného dokazovania. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok tak, ako bol vyjadrený v podanej obžalobe sa stal. Čo je pre prebiehajúce trestné konanie významné je fakt, že tento skutok nie je trestným činom. V tomto smere obrana obžalovaného počas celého prípravného konania a súdneho konania bola vedená a zameraná vo vzťahu k vymedzeniu skutku vyjadreného v skutkovej vete podanej obžaloby. Počas súdneho konania nevyšli najavo vo vzťahu k skutku vyjadrenom v upravenej skutkovej vete žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe už aj v prípravnom konaní. Obhajoba zároveň poukazuje, že v prípravnom konaní popri tejto trestnej veci súbežne prebiehalo aj konanie vo veci vedenej pod číslom vyšetrovacieho spisu ČVS: KRP-49/OEK-BB-2009, ktorá sa týkala konania, ktoré skutkovo súvisí s vecou prejednanou v tomto konaní a ktoré konanie začalo na základe trestného oznámenia podaného zo strany obžalovaného na osobu vystupujúcu pod menom D. A. a súviselo s totožnými predmetmi leasingu, ako prejednávané trestnej veci. Obhajoba podaním zo 14.06.2011 adresovanému súdu prvého stupňa žiadala v rámci návrhov na doplnenie dokazovania zadovážiť a pripojiť ešte do času konania predbežného prejednanie obžaloby vyšetrovací spis ČVS:KRP-49/OEK-BB-2009, ktorý spis sa týkal konania, ktoré skutkovo súviselo s vecou prejednanou v tomto konaní. Obidve veci totiž dozoroval prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica P. A. B., ktorý v prejednávané trestnej veci upravil skutkovú vetu až po ukončení dokazovania v štádiu záverečných rečí na základe dôkazov, ktorými disponoval už v prípravnom konaní. V tejto súvislosti ďalej obhajoba poukázala na predbežné prejednanie obžaloby a dôkaznú situáciu v tom čase v súvislosti s prvým odstúpením od leasingových zmlúv. V neposlednom rade obhajoba poukázala tiež na to, že obžalovaný vykonával funkciu konateľa spoločnosti až do 10.08.2009, pričom podaná obžaloba bola predbežne prejednaná súdom prvého stupňa dňa 18.06.2014.

Teda podľa obhajoby úpravou skutkovej vety došlo k úplnej zmene konania, keď pri pôvodnom vymedzení skutku konanie obžalovaného spočíva v pasivite, t. j. v nekonaní, naproti čomu v upravenej skutkovej vete konanie obžalovaného spočíva v aktívnom konaní. Pokiaľ ide o následok, v tomto prípade je ním škoda, ktorá mala poškodenému v dôsledku protiprávneho konania vzniknúť.

Pri skutku vymedzenom v podanej obžalobe, ktorý nie je trestným činom, škoda poškodenej strane nevznikla, pretože obžalovaný nebol povinný na základe výzvy leasingovej spoločnosti predmety leasingu vrátiť a nešlo na jeho strane o protiprávne konanie, ktoré sa mu obžalobou kládlo za vinu. Pokiaľ ide o výšku škody, obžaloba nerobí spornou skutočnosť, že škoda, ktorá je vyjadrená v pôvodnej skutkovej vete obžaloby ako následok podľa obžaloby protiprávneho konania obžalovaného je pri skutku v upravenej skutkovej vete vyčíslená v inej výške, než v akej mala byť škoda skutočne spôsobená. Napriek tomu výška škody v upravenej skutkovej vete je vyčíslená identicky, ako pri pôvodnej skutkovej vete. Tento rozpor obžaloba a súd prvého stupňa ospravedlnil nenáležitým konštatovaním, že je to v prospech obžalovaného.

K vyjadreniu prokurátora Krajskej prokuratúry Banská Bystrica obhajoba ďalej udáva, že k porušeniu práva na obhajobu došlo práve v dôsledku návrhu obžaloby na zmenu skutkovej vety po skončení dokazovania, ktorú skutočnosť - porušenie práva na obhajobu konštatoval aj odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení.

K porušeniu práva na obhajobu a spravodlivý súdny proces došlo aj následným procesným postupom súdu prvého stupňa, keď v ďalšom konaní obžalovaného nevy počul, neumožnil mu vyjadriť sa v rámci dokazovania po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu k zmenenej skutkovej vete v rozpore so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu. Znemožnením obhajoby klásť navrhnutým svedkom otázky k skutku, ako bol vymedzený po úprave skutkovej vety, došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že pokiaľ ide o výrok o vine, tá bola určená správne, z toho dôvodu v tejto časti navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť. Vo vzťahu k uloženému trestu dáva do pozornosti súdu, že od vyhlásenia prvostupňového rozsudku ubehla doba 2 rokov, preto by eventúálne odvolací súd mohol opätovne posúdiť skutočnosti, najmä dĺžku konania, ktorá má vplyv na uložený trest. Tak isto súd môže prihliadnuť aj na osobné pomery obžalovaného, ktoré vyjadril vo svojom písomnom podaní z 01.04.2022.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedla, že vzhľadom na vyčerpávajúce zreferovanie spisového materiálu poukázala iba na zmenu skutkovej vety, ktorá v podstate nemôže zhojiť nedostatok

v skutku, ktorý bol uvedený v podanej obžalobe. Ďalej poukazuje na obchodno-právny vzťah poškodenej spoločnosti vo vzťahu k obžalovanému, kde táto spoločnosť sa domohla svojho nároku na náhradu škody v civilnom konaní. Ďalej by bolo potrebné zohľadniť dĺžku trestného konania, ktoré je v súčasnej dobe 15 rokov, medzitým sa obžalovanému narodili 2 maloleté deti. Vzhľadom na osobné pomery obžalovaného by tieto osoby nemali trpieť prípadne uloženým trestom obžalovanému. Preto navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného v zmysle § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodiť, pretože skutok nie je trestným činom.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného F. V. je čiastočne dôvodné v súvislosti s uloženým trestom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akým spôsobom sa súd vysporiadal s jednotlivými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, vrátane doplnenia dokazovania podľa pokynov odvolacieho súdu po zrušení veci a vrátení okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

V tejto súvislosti krajský súd musí konštatovať, že obžalovaný spáchanie skutku poprel, z trestnej činnosti ho však usvedčujú skutočnosti preukázané vykonaným dokazovaním, a to najmä fakt, že obžalovaný v čase uzatvárania jednotlivých kúpnych, leasingových a rámcových zmlúv až do 26.03.2009 (do písomného oznámenia právneho zástupcu obžalovaného) bol konateľom spoločnosti VIKTOR Parts, s.r.o. Devičie č. 53. Súd mal preukázané, že došlo k platnému uzatvoreniu kúpnych, leasingových zmlúv s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Cb/42/2009 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/78/2013, sp. zn. 43Cob/80/2016, pričom nakladanie s predmetmi leasingu vyplynulo z relevantného obsahu z obchodných podmienok pre finančný leasing, ako aj zo schváleného protokolu spoločnosti BAWAG Leasing & Fleet s.r.o. - z ktorých vyplynulo, že v posudzovanom prípade ide o leasing predmetov, ktoré budú použité na dlhodobý prenájom v požičovni.

Spoločnosť VIKTOR Parts s.r.o. zastúpená obžalovaným, teda predmety leasingu mohla požičovať ďalším subjektom. Ďalej mal prvostupňový súd preukázané, že z listinných dôkazov - rámcových zmlúv o uložení vecí, že spoločnosť VIKTOR Parts s.r.o., ktorej jediným konateľom v tom čase bol obžalovaný, predmety leasingu odovzdala tretej osobe. Podľa výpovede obžalovaného to bolo na vybudovanie distribučnej siete pre spoločnosť VIKTOR Parts s.r.o., pričom predmety leasingu mali slúžiť ako výstavné vzorky.

Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že obžalovaný na takéto nakladanie s predmetmi leasingu nemal súhlas (ani verbálny) od leasingovej spoločnosti. Okresný súd túto skutočnosť správne vyhodnotil ako neoprávnené nakladanie s predmetmi leasingu tak, ako to vyplýva z napadnutého rozsudku na strane 29 až 31.

V tomto smere, pokiaľ ide o skutkové a právne závery prvostupňového súdu tak, ako sú podrobne uvedené v napadnutom rozsudku na strane 26 až 32 sa odvolací súd s týmito plne stotožnil a aby sa neopakoval, v podrobnostiach naň poukazuje.

Z uvedeného dôvodu okresný súd správne konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, 4 písm. a) Tr. zák., keďže si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu. V tomto smere sa odvolací súd nestotožnil s námietkou obhajoby, že obžalovanému nebol preukázaný úmysel. Tým, že zveril predmety leasingu D.. D. A., nekonal podľa obhajoby v rozpore s účelom zverenia predmetov...

Tento záver obhajoby odvolací súd musel jednoznačne odmietnuť, vzhľadom na vykonané dôkazy vo veci, najmä s prihliadnutím na výpovede svedkov poškodených, svedkov, závery znaleckých posudkov, listinných dôkazov, ako aj samotnú výpoveď obžalovaného (tak, ako sú uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku na strane 6 až 32).

Pokiaľ ide o úmysel obžalovaného, odvolací súd sa stotožnil so záverom prokurátora, že obžalovaný konal v priamom úmysle (§ 15 písm. a) Tr. zák.). Obžalovaný totiž ako štatutárny zástupca leasingového nájomcu prevzal predmetné stroje a v rozpore s podmienkami leasingových zmlúv nakladal so zverenými

predmetmi podľa vlastného uváženia - odovzdal ich tretej osobe, ktorú si nepreverenil, zveril jej cudzie veci veľkej hodnoty, bez akejkoľvek kontroly, v dôsledku čoho ich v podstate trvale odňal z dispozície leasingového prenajímateľa.

Navyše o úmysle obžalovaného svedčí aj jeho konanie v čase, keď leasingová spoločnosť zisťovala, kde sa nachádzajú predmety leasingu. Obžalovaný v tom čase klamal zástupcom leasingovej spoločnosti v tom, že im uvádzal, že „stroje pracujú u viacerých zákazníkov a oni za ne platia“, pričom dňa 26.03.2019 prostredníctvom svojho právneho zástupcu formou listu oznámil leasingovému prenajímateľovi, že požadované predmety leasingu nemôže vrátiť, pričom ich ani doposiaľ nevrátil, čím nakladaním s predmetmi leasingu ako s vlastnými, v rozpore s účelom ich zverenia, spôsobil spoločnosti BAWAG Leasing & Fleet s.r.o., Trnavská cesta 50, Bratislava, škodu vo výške 16.987.313,59 Sk - po prepočte konverzným kurzom 563.875,51 Eur, ktorá bola preukázaná na základe znaleckých posudkov č. 15/2010 Ing. X. V., znaleckého posudku č. 3/2014 znalca prof. Ing. P. F. a znaleckého posudku č. 31/2010 znalca dipl. Ing. D. O., pričom bola ustálená podľa zásady pre obžalovaného najpriaznivejšia. Preto sa ani v tomto prípade odvolací súd nestotožnil s námietkou obhajoby v súvislosti s určením výšky škody.

Okresný súd v tejto súvislosti vysvetlil na strane 28, posledný odsek napadnutého rozsudku, čo je objektom trestného činu, objektívnou stránkou, subjektom trestného činu a tiež čo je subjektívna stránka trestného činu.

Vo vzťahu k námietke obhajoby, že nebola naplnená objektívna stránka trestného činu sprenevery, že obžalovaný na konanie uvedené v upravenej skutkovej vete nepotreboval súhlas leasingovej spoločnosti, odvolací súd musel konštatovať, že s obhajobou obžalovaného sa v tomto prípade nedá súhlasiť a jej výklad naplnenia objektívnej stránky trestného činu sprenevery je účelový, v snahe obžalovaného zbaviť trestnej zodpovednosti. V tomto prípade je potrebné upriamiť pozornosť na samotné konanie obžalovaného v čase, keď sa leasingová spoločnosť začala zaujímať o predmety leasingu.

Obžalovaný v tomto smere najprv tvrdil, že predmety leasingu sú u viacerých subjektov, že pracujú a spoločnosti VIKTOR Parts s.r.o. za to platia, pričom v tom čase sa vôbec nezmieňoval o zmluve o uložení veci uzatvorenej s treťou osobou - Ing. D. A.. Stalo sa tak až po prvom odstúpení od zmlúv dňa 01.03.2009 (viď podrobnosti prvostupňový súd uviedol na strane 29 až 30 napadnutého rozsudku).

Ďalej sa odvolací súd nemohol stotožniť ani s námietkou obhajoby, že došlo k nedodržaniu identity skutku a nezákonnej úprave skutkovej vety. Na tomto mieste je potrebné odmietnuť tieto tvrdenia obhajoby. Predovšetkým vo vzťahu k úprave skutkovej vety je potrebné poukázať na to, že tá je zachovaná vtedy, keď je zachovaná jej podstata.

Podľa právnej teórie a súdnej praxe podstata každého skutku je zachovaná jednak v konaní páchatel' a v následku, ktorý bol takýmto konaním spôsobený, ktorý je zároveň relevantný z hľadiska trestného práva. Totožnosť skutku tak bude zachovaná, ak bude zachovaná totožnosť konania alebo následku. Pritom však ani samotné konanie obžalovaného a ani následok, ktorý bol jeho konaním spôsobený, nemusia byť úplne zhodné. Postačuje teda čiastočná zhoda skutku v rozhodnutí súdu v porovnaní so skutkovou vetou obžaloby. Podstata skutku preto nebude porušená, ak sa zmenia okolnosti týkajúce sa miesta alebo času alebo spôsobu vykonania činu, výšky spôsobenej škody alebo rozsahu spôsobeného následku, pohnútky činu alebo formy zavinenia.

Z uvedeného je potom zrejmé, že v tomto konkrétnom prípade nedošlo k podstatnej zmene skutkovej vety, ale len k upresneniu niektorých skutočností preukázaných na hlavnom pojednávaní. Je irelevantné, či niektoré skutočnosti boli už známe zo spisového materiálu v prípravnom konaní, keďže ich právnu relevanciu prvostupňový súd vyslovil až po vykonanom dokazovaní na základe návrhu krajského prokurátora. Preto odvolací súd toto tvrdenie obhajoby jednoznačne vyhodnotil ako účelové a nepravdivé.

Navyše nie je pravdivé ani tvrdenie obhajoby, že prvostupňový súd nerešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu vyjadrený v zrušujúcom uznesení zo dňa 04.04.2019.

Na hlavnom pojednávaní po zrušení veci okresný súd vykonal doplnenie dokazovania, sčasti aj podľa návrhu obhajoby a niektoré návrhy obhajoby na vypočutie svedka D.. P. X., P. V. a P. B. procesným spôsobom zamietol, pričom svoj postup riadne odôvodnil a obhajoba na hlavnom pojednávaní už nemala ďalšie návrhy ani námietky.

V konečnom dôsledku je potrebné konštatovať, že krajský súd zrušil prvý vyhlásený rozsudok vo veci práve pre úpravu skutku, ktorú navrhol krajský prokurátor v záverečnej reči. Keďže obžalovaný požiadal o primeranú lehotu na prípravu, súd mu mal v tomto prípade vyhovieť, pretože takému postupu podľa odvolacieho súdu nič nebránilo.

S prihliadnutím na dôkaznú situáciu odvolací súd musel vyhodnotiť obhajobu obžalovaného, týkajúcu sa nepreukázania viny obžalovaného za účelovú, ktorá mala obžalovaného zbaviť trestnej zodpovednosti alebo túto znížiť na minimum. Nestotožnil sa ani s ostatnými námietkami obhajoby, na ktoré písomne nereagoval, keďže tieto boli výsledkom účelového hodnotenia dôkazov obhajobou.

Na druhej strane, pokiaľ ide o výrok o treste, v tejto časti odvolania sa krajský súd stotožnil s argumentáciou obhajoby. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že obžalovanému za jeho konanie - spáchanie obzvlášť závažného zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 4 písm. a) Tr. zák. súd mohol ukladať trest v zákonom stanovenej trestnej sadzbe od 10 do 15 rokov, pričom okresný súd obžalovanému priznal jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., t. j., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Obžalovanému nič nepriťažovalo, preto pri prevahe poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. súd upravil trestnú sadzbu v rozpätí od 10 do 13 rokov a 4 mesiace. Napriek takto upravenej trestnej sadzbe prvostupňový súd dospel k záveru, že v prípade obžalovaného je potrebné aplikovať Článok 6 ods. 1 Medzinárodného dohovoru o ochrane základných práv a slobôd a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov nepodmienečne, za súčasného uloženia ochranného dohľadu na dobu 1 rok.

Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné uviesť, že prvostupňový súd sa pri ukladaní trestu obžalovanému síce riadil zásadami pre ukládanie trestov, ale pri dôslednejšom skúmaní pomerov obžalovaného vo svojich záveroch mu mohol uložiť nižší trest, ktorý by rovnako vyhovoval podmienkam pre individuálnu a generálnu prevenciu. Navyše prokurátor krajskej prokuratúry správne poukázal na to, že od rozhodnutia okresného súdu už uplynula doba 2 roky, preto by odvolací súd mohol opätovne prehodnotiť skutočnosti (dĺžku konania), ktoré majú vplyv na uložený trest.

Z uvedeného dôvodu krajský súd pri posudzovaní primeranosti uloženého trestu obžalovanému dospel k odlišnému záveru ako prvostupňový súd. V tejto súvislosti pri dôslednom dodržiavaní zásady personality, podľa ktorej trest alebo ochranné opatrenie by mali zásadne postihovať len páchatel'a a vplyv na jeho okolie by mal byť minimalizovaný.

V prípade obžalovaného sa prvostupňový súd riadil aj touto zásadou, napriek tomu uložil obžalovanému pomerne prísny trest odňatia slobody, s prihliadnutím na represívnu funkciu trestu. Krajský súd berúc do úvahy okolnosti prípadu, osobu obžalovaného a jeho pomery, ako aj dĺžku konania, pri ukladaní trestu aplikoval moderačné právo v zmysle § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., za súčasného prihliadnutia na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (Článok 6 Medzinárodného dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd).

Preto s prihliadnutím na návrh prokurátora dospel k záveru pri skúmaní rovnakých kritérií ako okresný súd, za súčasného prihliadnutia na novú dĺžku súdneho konania, zapríčinenú sčasti aj „covidovými opatreniami v priebehu posledných 2 rokov“ a obžalovanému uložil primeraný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, so zaradením pre výkon trestu v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže na to mal splnené zákonné podmienky.

Takto uložený trest obžalovanému podľa záverov odvolacieho súdu vyhovuje zákonným kritériám pre individuálnu a generálnu prevenciu a tiež zabezpečí dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Rovnako, ako prvostupňový súd pri rozhodovaní o uloženom treste obžalovanému, bolo potrebné rozhodnúť aj o uložení ochranného dohľadu, pričom za primeranú dobu odvolací súd považoval dobu 1 roku. Preto senát krajského súdu vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.